

Espanya buidada i Madrid engrandida

«Quan el nounat plora, se li fan promeses, si des de Madrid ens necessiten per aprovar els pressupostos. Però les bones paraules s'esfumen per la ventada i les lleis fetes a mida les anul·len i els diners promesos no arriben»

Quan un nounat plora els pares li posen la tetina perquè calli. I calla! Quan Catalunya és queixa, els governs de l'Estat, igual siga el PSOE com el PP, els seus líders si els cal per mantenir el poder reparteixen ?la lluvia de millones?, com en el seu dia *La Vanguardia* ho anunciava a primera plana, quan Rajoy va venir per fer callar els catalans, davant del referèndum d'independència.

A Madrid ens tracten de ?peseteros? i pensen que oferint-nos un caramel callarem. Zapatero, Rajoy i ara Sánchez ens havien d'omplir de milions pensant que el problema de Catalunya en relació a Espanya era qüestió de diners. I sí en part ho és perquè les inversions es perden pel camí però a Catalunya tenim suficient personalitat, al marge dels ?calers?, per no haver de dependre de governs espanyols que només entenen Catalunya, ?cuando hablan el catalán en la intimidad? que és quan ens necessiten.

Però els ?petes? no sempre donen el mateix resultat. Els temps del ?peix al cove? son diferents dels actuals. A partir del 2005, quan el Tribunal Constitucional va derogar l'Estatut aprovat i referendat, tot va canviar. Curiós que Rajoy quan estava a l'oposició demanava a Zapatero, des del faristol de les Corts, que deixés celebrar un referèndum a Catalunya. Quina paradoxa, no? Però és que a Madrid, igual PP com PSOE, només entenen la llei dels vots i ?qui dia passa any empeny?. Manar i només manar és l'important per. Per l'atac terrorista a Madrid, Zapatero va desplaçar al PP. I el PP havia de tornar a guanyar les eleccions i ho va aconseguir empenent-la contra Catalunya i l'Estatut. Al fons, Catalunya, per uns i pels altres sempre està al mig de la qüestió i fa decantar les eleccions d'Espanya, quan uns ens maltracten i els altres ens defensen.

Quan el nounat plora, se li fan promeses, si des de Madrid ens necessiten per aprovar els pressupostos. Però les bones paraules s'esfumen per la ventada i les lleis fetes a mida les anul·len i els diners promesos no arriben. Catalunya sempre ha de rebre i l'escanyada és total; la Generalitat només pot disposar del 7% de les transferències ja que la resta del total dels ingressos son finalistes. Ja dels pressupostos generals de l'Estat ens n'assignen la meitat del que representa el nostre PIB i del pressupostat només se'n gasten un 50% quan a Madrid arriben al 114%. Ens enganyen, ens posen ?el pete? i a esperar el proper any.

A Gandesa teníem la variant de la N-420 aprovada del 1995. Any rere any, passaven els mesos, i algú, en un moment determinat va començar els projectes inicials i l'impacte ambiental. L'any 2012 van caducar els estudis. Montoro aplicava al pressupost 5.000 euros per la variant fins que es va adonar que no calia enganyar més i va suprimir la irrisòria partida.

Ara el PSOE ha aplicat 100.000 euros per iniciar el projecte d'impacte ambiental caducat el 2012. I algú, molt espavilat, li va dir que li votaria els pressupostos si ho eixamplaren a 200.000, quan l'obra tindrà un cost mínim de 5 milions d'euros. Com s'acabarà l'execució de la variant tan necessària per les comunicacions del sud de Catalunya? Ja ho sabem; el vent bufarà en sentit contrari i res es construirà. Mentre, els camions de gran tonatge, uns 500 diaris, continuen circulant per la cruïlla de Gandesa -la Farola- provocant embussos de circulació, problemes a la gent que ha de creuar les carreteres i queixes de tothom, dels que viatgen i dels vianants que

han de passar per accedir als centres comercials.

Amb el corredor del Mediterrani succeeix el mateix, el Delta de l'Ebre es destrueix i no s'hi posa remei, de les rodalies metropolitanes de Barcelona tampoc, els trens que surten d'Ulldecona i de Riba-roja necessiten gairebé 3 hores per arribar a Barcelona, o sigui la mateixa velocitat que als anys 50. Simplement, resulta un escàndol quan Catalunya és la primera potència industrial d'Espanya i necessita les infraestructures que mai arriben per continuar generant riquesa.

I mentre Madrid creix i creix, essent ja la primera potència en serveis perquè s'hi concentren empreses i gran fortunes per pagar menys impostos, que provoca el despoblament rural fent cap a la capital atrets per nous treballs. Aprovevem els pressupostos, de taula de diàleg no en cal, tenim els presos tancats i els exiliats reclamats per causes criminals inventades mentre a l'emèrit el tenen protegit i de vacances a Abu Dabhi. Els nostres polítics engabiats injustament no poden menjar els torrons en família i nosaltres som tan babaus que facilitem l'aprovació dels pressupostos per engrandir Madrid mentre els pobles de l'interior es despoblen.

Anton Monner -Cronista de Gadesa-